AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Anfang 13. Jh.
Seite 202v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

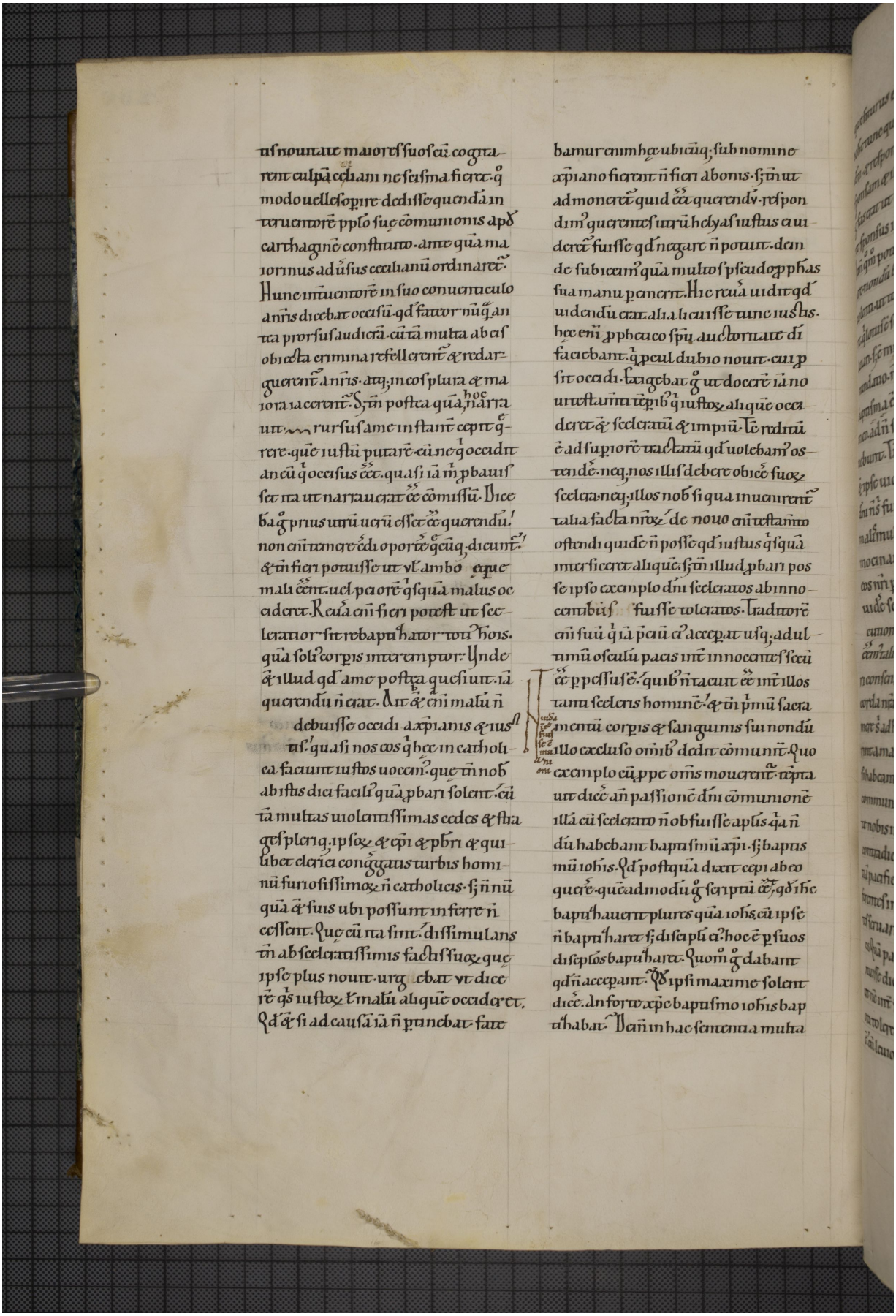

us nouitate maiorum suos cū cogita-
rent culpā ecclie ani no scisma fieret. q
modo uel clesopire dedisse quendā in
tercessorē pplō suę cōmunionis apd
carthaginē constituto. ante quā ma
iorinus ad ūsus ecclianū ordinaretur.
Hunc intercessorē in suo conuenticulo
anīs dicebat occasū. qd fautor nūq an
tea prorsus audiera. cū ita multa ab eis
obiecta crimina refellerent & redar-
guerent anīs. atq; in eos plura & ma
iora iacerent. Sed in postea quā hoc nara
uit rursus ame instant cepit q-
rere. quē iustū putare cū ne q occidit
an cū occasus est. quasi iā in pbauis
set ita ut narrauerat cōmissū. Dice
bat prius uerū uerū esse cōquerendū.
non cū tanta ardēdi oportēt q cū q dicunt.
& cū fieri potuisse ut vt ambo eque
mali essent. uel pa ore q squa malus oc
cideret. Reuā cū fieri potest ut scele-
ratior sit rebapta hator tota hois.
quā solū corpis interempt or. Unde
& illud qd ame postea quesiuit. iā
querendū ñ erat. Aut & cū malū ñ
debuisse occidi a xpianis & ius
tus. quasi nos cos q hęc in catholi-
ca faciunt iustos uocem. quę cū nos
ab istis dicā facili quā pbari solent. cū
ita multas uiolentissimas cedes & stra
ges plerq; ipsoz & cpi & pbri & qui
libet clerica congregatus turbis homi-
nū furiosissimoz ñ catholicas. sed ñ nū
quā & suis ubi possunt in forte ñ
cessant. Quę cū ita sint. dissimulans
cū ab scelerātissimis fachis suoz quę
ipse plus nouit. urgebat vt dice
re qs iustoz t malū aliquē occidere.
Qd & si ad causā iā ñ pertinebat fate
bamur animhę ubicūq; sub nomine
xpiano fierent ñ fieri a bonis. sed cū ut
admonerē quid essent querendv. respon
dim querentes utrū helyas iustus a ui
dere fuisse qd negare ñ potuit. dean
de subiecim quā multos pseudopphas
sua manu pereunt. Hic reuā uidit qd
uidendū erat. alia licuisse tunc iustis.
hęc enī ppheta cō spū auctoritate di
ficebant. q peul dubio nouit. cui p
sit occidi. faciebat q ut doceret iā no
uitas tūtū tōpib q iustoz aliquē occi
dere & sceleratū & impiū. Te rediū
ē ad superiorē tractatū qd uolebam os
tendere. neq; nos illis debere obicere suoz
scelera. neq; illos nobis si qua inuenirent
talia facta nroz. de nouo cū testamento
ostendi quidē ñ posse qd iustus q squa
interficere aliquē. sed cū illud pbari pos
se ipso exemplo dni scelerātos ab inno
centibus fuisse uiolatos. Tradentē
cū suū q iā pcū ē accepit usq; ad ul
timū osculū pacis inter innocentes sceū
ē p pessuse. quib ñ tacuit ē inter illos
tanta sceleris hominē. & cū primū sacra
mentū corpis & sanguinis sui nondū
illo exclusō omib dedit cōmunitē. Quo
exemplo cū ppe omis mouerit tōpta
uit dicē an passionē dni cōmunionē
illā cū scelerato ñ obfuisse apls qa ñ
dū habebant baptismū xpi. sed baptis
mū iohis. Qd postquā dixit cepi abeo
quere. quē ad modū q scriptū est. qd ihe
bapta hauerit plures quā iohs. cū ipse
ñ baptāhare sed discipli eē hoc ē p suos
discipulos baptāhare. Quom q dabant
qd ñ accepant. Qd ipsi maxime solent
dicē. An forte xpe baptismo iohis bap
tāhabat. Dan in hac sententia multa